

prima instanță - (Judecătoria Centru mun. Chișinău) G. Bivol,
instanța de apel –(Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,

judcători

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Negară Olesea,

în pricina civilă înaintată de Negară Olesea împotriva Casei Naționale de
Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, casată hotărârea
judecătorei Centru mun. Chișinău din 29 octombrie 2015 și s-a pronunțat o
hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 30 iunie 2014 Negară Olesea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale solicitând obligarea Casei Naționale
de Asigurări Sociale de a recalcula indemnizația de maternitate, stabilirea și
achitarea indemnizației în mărime de 28873,12 lei și încasarea prejudiciului moral
în mărime de 20000 lei.

Prin cerere de concretizare a acțiunii reclamanta și-a micșorat cuantumul de la
suma de 28 873.12 lei pînă la 8 094.11 lei din motivul că indemnizația a fost parțial
achitată și pe contul bancar s-a transferat 20 779.01 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că la 17 februarie 2014 s-a adresat Casei
Naționale de Asigurări Sociale cu cererea privind stabilirea indemnizației de
maternitate. La 10 martie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale a emis decizia
nr.5337 prin care s-a calculat indemnizația 18759,67 lei și 2020,27 lei, total
20779,94 lei.

La 27 martie 2014 a solicitat recalcularea indemnizației. Prin scrisoarea nr.
01/09-1452 din 18 aprilie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale Botanica mun.
Chișinău s-a adresat Casei Naționale de Asigurări Sociale privitor la recalcularea
indemnizației de maternitate excluzând din calcul luna august 2013.

Prin răspunsul nr.11-05-3306 din 18 aprilie 2014 Casa Națională de
Asigurări Sociale a menționat că ordinul prin care se reflectă zilele de concediu
din cont propriu nu a fost prezentat în termenul prevăzut de lege, iar indemnizația

maternitate nu se va recalcula.

Pârâtul s-a referit la prevederile Regulamentului cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1034 din 20 decembrie 2013, pct.39(13), conform căruia indemnizația maternitate stabilită nu se recalculează ca urmare a modificării datelor înscrise în contul personal și/sau prezentării după stabilirea indemnizației de maternitate a unor declarații Rev-5 suplimentare sau de modificare.

De asemenea pârâtul a indicat că, în cazul în care la cerere nu sunt anexate toate actele necesare sau dacă au fost prezentate acte perfectate incorect/incomplet, solicitantul are dreptul să prezinte suplimentar actele necesare în termen de până la 10 zile calendaristice din data depunerii cererii. Nu este de acord cu poziția Casei Naționale de Asigurări Sociale, calculul indemnizației de maternitate efectuat de CTAS nu este corect, iar răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nu este întemeiat.

În răspunsul din 18 aprilie 2014 Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că indemnizația de maternitate stabilită nu se recalculează ca urmare a modificării datelor înscrise în contul personal și/sau prezentării după stabilirea indemnizației de maternitate a unor declarații Rev-5 suplimentare sau de modificare. Careva modificări în datele înscrise în contul personal nu au fost introduse, declarații suplimentare sau de modificare de asemenea nu au fost prezentate.

Susține că calculul Casei Naționale de Asigurări Sociale, este incorect a fost determinată baza de calcul a indemnizației de maternitate la baza calculării indemnizației a luat venitul obținut în lunile august -octombrie, dar urmau să fie luate în calcul lunile septembrie-noiembrie, în conformitate cu art.7 Legea nr.289 din 22 iulie 2004, în cazul în care lunile luate în calcul, conform alin. (1) sânt lucrate incomplet din motive întemeiate, la determinarea bazei de calcul se ia în considerare venitul asigurat din lunile calendaristice lucrate complet în perioada respectivă.

În opinia reclamantei indemnizația de maternitate care urma să fie achitată urmează să fie recalculată și achitată conform calculului prezentat în mărime de 28873,12 lei.

De asemenea consideră că drepturile și interesele ei au fost grav încălcate prin refuzul recalculării indemnizației de maternitate.

În susținerea pretențiilor reclamanta a invocat prevederile art. 7 alin. (1)-(3), 16 alin. (2) și (4) Legea nr. 289 din 22.07.2004 privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale, pct. 39¹, 39⁴-39ⁿ, 39¹³, 39¹⁵ Regulamentul cu privire la condițiile de stabilire, modul de calcul și de plată a indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă și altor prestații de asigurări sociale, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 1034 din 20 decembrie 2013.

Prin hotărârea judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 29 octombrie 2016 s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a recalcula indemnizația de maternitate pentru perioada prenatală oferită Oleseii Negru stabilind și achitând acesteia indemnizația în mărime de 8094,11 lei. Cerința privind încasarea prejudiciului moral s-a respins ca fiind neîntemeiată.

S-a încasat din contul Casei Naționale de Asigurări Sociale în beneficiul Olesei Negară cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 2500 lei.

Nefiind de acord cu hotărîrea judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 29 octombrie 2016, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel, la 16 noiembrie 2016, solicitînd casarea hotărîrii judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 29 octombrie 2016 și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a admis apelul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, s-a casat hotărîrea judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 29 octombrie 2016 și s-a emis o hotărîre nouă de respingere a acțiunii, ca nefondată.

La 24 august 2016 Negară Olesea a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și menținerea hotărîrii judecătoreiei Centru mun.Chișinău din 29 octombrie 2016.

În motivarea recursului, a indicat că, decizia instanței de apel, a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că cuantumul indemnizației calculate și achitate este incorect, iar răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale privind recalcularea indemnizației este neîntemeiat.

Ulterior depunerii cererii, careva modificări în datele înscrise în contul personal nu au fost introduse, declarații suplimentare sau de modificare de asemenea nu au fost prezentate. Consideră că calculul efectuat este neîntemeiat, deoarece incorect a fost determinată baza de calcul a indemnizației de maternitate.

Susține recurentul că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor și nu a dat o apreciere corectă tuturor probelor, nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a pricinii.

La examinarea apelului nu a ținut cont de prevederile art.7, 16 din Legea nr.289 din 22 iulie 2004 privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că potrivit scrisorii de înștiințare a Curții de Apel Chișinău (f.d.143) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 02 septembrie 2016,

Recurentul a depus recurs la 24 august 2016, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul este depus în termen, conform art.434 din codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Negară Olesea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Negară Olesea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari